

రెండ్రోజుల్లోని అకాలంగనే మబ్బులు పట్టివై. వాన వర్షనే వుంది. మన్సుల మొదలయింది. ఆగుతనే లేదు. అంబుజుల కొంచెం వొరపిచ్చింది గాని మెగులు సాతం మబ్బుల్లోని నందివున్నది. గట్టనే పొద్దు మీకింది. చూస్తుండంగనే న్యాతిరైంది. అటెన్సల ఇన్స్పెక్షన్లువైంది. మెగులుకేసి చూస్తే ఇంకా వాన కురిసెట్టనే వున్నది. కాని తగ్గేట్ట కన్నీనలేదు. రాత్రిపూట కుక్కల అరుపులు ఇన్స్పెక్షన్లు. పోలీసు కచ్చేరీల రెండు గంటలు కొట్టిన సప్పుడిసిపిచ్చింది. సెంట్రీ దుర్బలపెన్ను పోలీసాయన ప్రతి గంట గంటకు కండు బిల్ల మీద గంట కొద్దు. గా సప్పుడిన్లు రాజన్నకు మేల్కొచ్చింది. మూతబడ్డన్న కండ్లు ఒక్కసారి తెచ్చుకున్నాయి. మూడ్రోజుల్లోని నిద్రపోలే. నిద్ర పోయిండుకు మొకం పీచుపొయ్యింది. కండ్లు ఎర్రంగయిన్నై. మొకం అంతా ఇకారంగ కన్నీస్తున్నది.

మన్నుబడ్డ పొద్దు కోసం ఊరిల్ని పతంగాని కప్పాల పచ్చపులు రాజన్న. తాను ఇష్టపడ్డ పిల్లకోసం ఉన్నదంత ఇచ్చిపెట్టి పట్టం వొచ్చింది రాజన్న. అయిన గామె అంటే తన పానం. గామె లేకుంటే బతుకెందు అనుకుంటుంది రాజన్న. గామె కోసం పట్టుమెచ్చి యమకారదే పడుతుంది.

అమన్యన్ను ఇచ్చిపెట్టి పట్టుమెచ్చి రెండ్రోజుల్లోని. ఎన్నట సంతోకం గుళ్ళు గోపురాలు తిర్గేటోళ్ళు. కాని జమానా మారిపోయింది. పెండ్లి అయ్యేదే తడుపు పోరగాళ్ళు వొడ్లన్నా పుట్టుకొస్తుంది. గట్టనే బరిగింది రాజయ్యకు. పట్టం వొచ్చిన కొన్నాడులకే మూడోపానం వొచ్చింది. రెండు పెద్ద పానాలు నన్న ఒక సిన్న పానం వొచ్చింది. బతుక ఇంకా కష్టమైపోయింది రాజయ్యకు. తనకు వచ్చేది రోజు కాలే రోజు యాపాలె. గది కూడా దొరికిరోజు దొన్నదే లేకపోతే లేదు. పట్టంల ఏ ఏ వని దొర్లకపోయినా మేల్కొని చేతికింది పారవని మాత్రం తప్పక దొర్లుతది. దాన్ని గూడా పొద్దుగా కొమ్మది గొట్టంగ పోతే పొద్దుమీకి అల్లెతది ఇంటికి గానికే. మేల్కొని పొద్దున్నాడు పచ్చేస్తనే వుంటుంది. పసిమీదనే ద్వానంపెట్టేడు. పచ్చకు దిగితే లోకం మరుస్తదు. గాయాళ్ళ కూడా కాలే పైసలు తీసొని కాళ్ళొడుకుంట ఇంటి మొకం బట్టింది రాజన్న. పగలంతా గంపలు మోసి ఇంటికొచ్చి పానానికి కొంచెం గూడ పైసలందదు. పుర్రోన్ లేని బతుకయ్యింది రాజన్నది.

పొద్దుమీకింది మేయబోయిన గోదలు ల్యాగల కోసం అర్చకుల కొట్టాలకేసి ఉ ర్చుతున్నాయి. కాకులు పిల్లలు గాళ్ళకు సేరుతున్నాయి. యాడూకానా లోల్లి యిస్తున్నది.

రాజన్న పగలంత పన్నేని అల్లిపొయిన మెయ్యతోని, పుట్టలిన మున్నతోని కాళ్ళొడుకుంట ఇంటికొచ్చింది. లక్ష్మీ మూలగినిపిచ్చింది. బాధతోని మూల్గిన అమె మూల్గు రాజన్న మన్నుకు సూది లెక్క గుచ్చుకున్నది. గామె పండుకున్న మంచం కాడ్చి పొయి నెత్తికాడ కూసుకున్నది. నెత్తిమీద నెయ్యేని చూసింది. జరిం లేదు గాని, నాతవాని ఉన్నది. శాన బడ్డగయ్యింది. కండ్లకెత్తి లక్ష్మి బోట బోట గారిన్. గా రాతిరి ఎట్ట గడుస్తూ అనుకోబట్టింది రాజన్నది.

గాయ్యకు 'నాయ్నా' అని పిల్చి బిడ్డ వొచ్చిరాని మాటలకు ఖుషీ గాకుండా దుఃఖమెచ్చింది. బిడ్డనే తప్ప గాని ఎదకు పెట్టుకున్నదు. కండ్లల్ల నీళ్ళు సుదులయినాయి.

లోకం మీద గాయ్యకు వట్టరాని కోపమెచ్చింది. గీ దునియాలా గీ కులం కట్టుబాట్లు పుప్పుడు పోతయ్యో! అనుకున్నది. అసలు గీ కులాల ఎవడు కనిపెట్టిందో వాన్ని పట్టొని తన్నాలె. మన్నులంతా ఒక్కయినంత 'మనుసులు' ఒక్కయితే ఏం ఫరకపడ్తది అనుకున్నది. కాని కనే తనకు తనక్కో నంది దూరం చేసెన్. తన్నేసిన తప్పం లేదు. తన కులకాని పిల్ల మీద మనుసు బెట్టింది తప్ప. తెలివి గల్గేలేదా చూలూన్నా పొయ్యంటుంది. మన్నులంతా ఒక్కలే కులం కావాలంటుంది. కాని వాళ్ళ మాట ఎప్పురింటరు. ఏం కతో. గివన్నీ బెకార మాటలే.

రాజన్న తండ్రి గావూర్ని పట్టే. తండ్రి నంపాదిందించేగాక తాతమతాతల నంపాదిందిన జాయదారు శాననే పున్నది. ఊరిమీద పెద్దరింగు. అంతా రాజన్న తండ్రి రామయ్యదే. పటేలు యింటి పక్కినే సారె రంగయ్యది. రంగయ్యకు ఒక్కతేనే బిడ్డ. గామె పేరు లక్ష్మి. బంగారం లెక్కంటిది. కొద్దుయనా బిడ్డయినా వాళ్ళకు గామెనే దిక్కు. గామెను పానం కంటే ఎక్కువ చేసి పెండ్లియి. లక్ష్మి అంటే నాక్షాత్తు లక్ష్మి దేవే. కమలాల్లాంటి కండ్లు. మెగిలి పువ్వు లెక్క ముక్కు. దొండంపెద్ద లెక్క పాదాలు, నల్ల నాగుంబాము లెక్క పొడుగాడి దాడ. తెల్లగా అందంగ, అంద మంత రాశిబోసిట్టుంటింది లక్ష్మి. వాళ్ళింటి మోకట్ట అటూ ఇటూ తిరుగుతుంటే రంగయ్య యింటి వాకిట్ల ఎవరో దెవకన్న దిగిచ్చిందేమో అనుకుంటుంది జనం. ఒక్కసారి గామెను చూసినప్పుడు కండ్లు మూయిపెట్టె.

రాజన్న కొన్నాడులు పట్టంల వుండి నడుచుకున్నది, గాని పెద్ద నడుచు నడకలే. ఇంత లాభం లేదన్నోని నడుపు మానేసి ఊరిమొకం

బట్టింది. ఇంట్లనే ఉండి తండ్రికి సాయం చెయ్యబట్టింది. తండ్రి కూడ కొద్దు ఆనందెందు ఖుషీ గయ్యింది. రోజు చేందకాడికి పోవుడు జీతగాళ్ళతోని పన్ను జేపిచ్చుడు దినాం వస్తేని. పొద్దుమీకాళ్ళ తన మిడ్ల మీద కూసొని దూరంగ కన్నీస్తున్న గుట్టల సునుపుదనాన్ని నూడసాగింది. గివెటిని సూస్తుంటే మన్ను నిండిపోయేది. గవంట తనకు శాన యిస్తు. పురుత్తుగున్నాడు గాగుట్టలు, పట్టలు, వాగులు వంకలు అన్నీ తిర్గేదోడు. దోస్తుల్లోని కల్లి అన్నీ తిర్గేటోడు రాజన్న. కాని పట్టంల గాగాలి గానెట్టు గానెండ్లకొని? అంతా కల్లి కన్నీస్తుంది. పట్టంల ఎంతమంది వయసు పోరేలు కన్నీచిన తనకు మాత్రం లక్ష్మి అందం ముందర వాండ్లంతా దండుగ అనిపించేది. ఊళ్ళ ఉండంగ మిడ్ల మీద కూసొని సూస్తుంటే పక్కింటి వాకిట్ల లక్ష్మి కన్నీంచేది. కండ్లు కండ్లు గలిసేయి. మూగ బానతోని మాట్లాడు కునేటోళ్ళు పక్క పక్క యిండ్ల గాబట్టి కల్లి అడుగుటోళ్ళు పిల్లింట్టుగామె వాళ్ళింట్టగిన బయం లేకుండా తిర్గేటోళ్ళు. పెద్దలేవ్వలు పట్టింట్టగినోళ్ళు కాదు. పిళ్ళ దోస్తేని చూసి ముర్చిపోయేటోళ్ళు. లక్ష్మి ఊళ్ళ శాలలోన ఎనిమిది దాక నడుచున్నది. అటెన్స వాళ్ళు అటెన్స బడికి వంపలే. కాలమాగుతాది? ఇద్దరు పెద్దగయ్యున్న. ఇప్పుడు గామెకు రాజన్నతోని మాట్లాడెత్త సిగ్గునిపిస్తున్నది. బెదిరి బెదిరి లేచిపెట్ట లేక్క సూపుది రాజయ్యను. కన్నార్చుకుండా రాజన్న సూస్తుంటే రాట్టం ముంగల కూసొని ఏకులు సుట్టేది లక్ష్మి. కొర్రోజులకు మల్ల కండ్లు కల్లిన్. రోజు ఏదో సాకుతోని అమె వాకిట్లకొన్న అమె కోసం యెయ్యి కండ్లకోని కాసొని కూసినోటోడు రాజన్న. మెల్లగ వలపు సూపులు కల్లిన్ గుండెల్ల ఊసులు మొదలైనాయి. కండ్లతోనే పల్లంపెట్టలు మొదలైనాయి. ఒకరోజు మిడ్లమీదికెల్లి మెట్లతోని దిగి పెరట్లకెల్లి లక్ష్మి వాకిట్లకు పొయ్యి లక్ష్మి చెయ్యి పట్టుకున్నదు. 'ఇడ్లు బావా! ఎవలన్న నున్నదు' అన్నది సిగ్గుపడుతూ లేచి దిండుకొని. సిన్నపుట్టంది 'బావా' అనే పిలిచేది. 'పట్టిన నెయ్యి ఇగ ఇచ్చేదే లే పేమన్నగాని' అన్నదు. గచ్చుట్టంది రోజు మోకదోరికి నప్పదెల్ల ఇంటిన్న పెరట్ల కల్లుకునేటోళ్ళు. కూసొని మన్ను యిచ్చి ముచ్చట్లు చెప్పుకునేటోళ్ళు.

పచ్చెట్టెత్త గాయదాది కూడ ఊళ్ళ దుర్లము జాతరొచ్చింది. ఊరి బైట కొంచె దవ్వల

నడుస్తున్నది. గంతల్నే 'కడ కడ కడలే' మని యాడనే పిడుగుబెట్టింది. జనమంత ఒక్కసారి మొగులుకేసి సూసిన్. సిన్నపుట్టంది మెల్ల ఎల్లల ఏం కనిపియ్యలే. గాలి దుమారం లేసింది. గా గాలికి రెట్టు అరిపొయ్యెన్. వాన చిన్నులు మొదలైనాయి. సూస్తుండగనే జోరంపెట్టంది వాన. జనమంత అయ్యకుంటుంటే సీక్కు తలోదిక్కు ఉర్చిలు. వాండ్లనుకున్న గుడిసెలు, బండ్లు యాడన్నయ్యా సీక్కు తెలుస్తోన్నది. వాన జోరంపెట్టంది సూస్తుండగనే కుండలోని గుమ్మరిచ్చినట్ల కుర్చుబట్టింది. జనాల దుప్పట్లు, గొంగళ్ళు గాలికి యాడ బోయినయ్యా తెలుస్తోన్నది. జనమంత ఆట్టుమీద చేరిలు. బరువు ఆవలేక అల్లి కూలిపోయ్యింది. చాందినీ, ఖన్నాతులు ఎగిరిపోయ్యయ్యయ. వేమంగుండంత యాడ జగ దొర్లితా మొనకెట్టిను. మనోళ్ళ గోసగాదు. పోరలోక దిక్కు పెద్దలోక దిక్కు ఆడోళ్ళ మొగళ్ళు పక్కింకొక్కడు సీక్కు కల్లుకుంటుయ్యు. వాళ్ళోళ్ళ కోసం గట్టిగ పేరుబెట్టి క్యాతరయ్యసాగెను. దుర్లము తల్లికి కోపమెచ్చిందేమో, తల్లి దండం తప్పాలు చమిండు మన్నులం మొక్క సాగెను. వాన అప్పుమని మొక్కులు మొక్కి ముడుపులు గట్ట సాగెను.

గా జాతర నాదామని రాజయ్య దోస్తుగొండతోని కల్లిపొయ్యింది. గా వానగాలి దుమారంల రాజన్న కూడా యాడ నన్న నిలబడ్డమన్నాని ఉర్చుబట్టింది. మబ్బులుందబెట్టి అంతట సీకటే పున్నది. వాన ఆగుతలేదు. ఆ జాగు చిట్టి పొడవే ఎక్కువ ఉన్నాయి. పెద్ద పెద్ద సాకుల శాన లేవు. భూమ్మిదంతా నీళ్ళే నీళ్ళు. రాజన్న తాను దేరా ఏసుకున్న పేట్లు అసపాలు పట్టుకుంటు ఎత్తుసాగింది. గట్ట పోతనే వుండు. అసపాలు ఎత్తుసాగింది. 'ఎవడు నున్నాడె, నున్నాడె' అని ఒకళ్ళ నోకళ్ళు అసపాలు చేసుకుంట వాళ్ళోళ్ళు ఎప్పుడయిన కన్నీచ్చిన్! అని అడగబట్టింది.

గట్ట పోతున్న రాజయ్యకు ముంగల ఓ అకారం నిద లెక్క కన్నీచ్చింది. కింద కూసొని మూల్గుతున్నది. రాజయ్యకు బయమేసింది. ముందుగాల దుర్లముమేమో అనుకున్నది. గట్టనే నిలబడ్డమన్నాని ఉర్చుబట్టింది. 'అమ్మ! అమ్మ' అంటునే వుంది. రాజన్న చైర్చిం జేసుకొని దగ్గరికొన్నాం 'ఎవడు నున్నా' అని అన్నదు. 'అమ్మ అన్నది కాని మాట్లాడలే.

రాజన్న 'ఎవల? వల్లుతలేరెందుకు? ఏమైంది సీక్కు' అని గట్టిగనే అడిగింది. గా మూల్గుతున్న మన్న రాజన్న గొంతు అసపాలు

జాతర ఊరికి అర్ధ కోసు దూరంలనే జడ్డుతది. గుడ్డదెప్పాడే సిన్నగున్నప్పుడు రాజయ్య జాతర్లు పొయ్యింది. అటెన్సల పొడురారాదాన పట్టంకు నడవ బోయ్యింది. మల్ల ఎన్నో విండ్లయ్యింది గాయన జాతరబోక. మట్టి గీయేది గామోకా పచ్చింది. పొద్దుమూకంగా మెగులంతా మోడుగపప్పు లెక్క ఎర్రబడింది. జనమంత తామెనుకున్న గుడ్డలు, దెరాల తాన్ని జేరిలు. కొంతమంది ఎడ్లబండ్ల కిందనే లికానా జేసుకున్నది. సీకటి బడ్డున్నది యాడజూసిన పొయ్యి మంటలకే కన్నీంచబట్టింది. దూరంకెల్లి పొయ్యిలోళ్ళకు గా పొయ్యిల మంటలు రాజన్న దుర్లముబట్టి కన్నీస్తున్నాయి. కొన్ని జాగ్రత్త బండిళ్ళు, పెర్రోమ్యాట్ల రైళ్ళు గన్నంపెట్టె జనం బిరాన బోజనాలు సేసొని అట్టకాడ్చి సాగెను. అట్ట అంటే నాలుకాలు ఏసే స్టేజీ. ఎందుకంటే నాడ రాత్రికి జాగోతలాడరు. మోమసేపెట మూడం కచ్చిందని వగలే దప్ప కొట్టిచ్చి చాటిచ్చిను. అట్టమీద పెర్రోమ్యాట్ల రైళ్ళ గోలు జీగట్టుమని మెరుస్తున్నాయి. జనం ఒక్కొక్కడే అట్ట ముందర వొచ్చి కూసుకున్నది. అంతల్నే ఊరి పెద్దమన్నులు అట్టమీదికెక్కి మాట్లాడెను. అందరిలో లొల్లినయ్యజుంద కూసొని సూస్తుండి బాగోతం శాన బాగున్నది చెప్పి దిగిపోయ్యు. బాగోతం మొదలయ్యింది. "మాంగతం జగదీశా జయ మాంగతం పరమేశా" అని పాస్తన జేసెను.

ప్లాస్టిక్ భూతం సర్దుమానావీ ఖతం

ఎర్రమిలించే పూల పొదల మధ్య, పర్వతాల వలుకుల మధ్య, ప్రకృతి పరవశంతో మెదిలిన భూమి ప్లాస్టిక్ వీల్చే వీడనే నేటి చిరునామా. పరిరక్షణ పాఠం మరచిన మనిషి, అవినీకంతో ప్లాస్టిక్ మబ్బుల నీడలో నడుస్తూ జీవదయన తాకట్టు పెట్టిన మతి మరచి. ప్లాస్టిక్ భూతం నీలం బావింది. నదులను మానగట్టి చెట్లపై దాడి చేసి పక్కల ప్రాణాలకు ముప్పు తెచ్చి నన్నే మానవాళిని ఖతం చేస్తుంది. ఒక పిలుపు మన భూమి వనకడుగు వేసేనోంది,

ఒక హెచ్చరిక నీ హౌసం ముంచుతుంది భవిష్యత్తున. పరిశుభ్రత కోసం కాదు ఈ ప్లాస్టిక్ ప్రయాణం, ప్రకృతిం పిలవటానికి ఇది చిన్న చప్పుడు మాత్రమే! ఇప్పుడు లేవాలి, కళ్ళు తెరవాలి, ప్లాస్టిక్ భూతాన్ని పొర్రెలాలి, పచ్చని పల్లకతో భూమి మళ్ళీ ఊయాలాదాలి. జీవజాలానికి జీవం కిలవే ప్రకృతిని ప్రేమద్దాం - పరిరక్షద్దాం - పరిపాలద్దాం!

-డి.అమోర్ 9642480702

నానాటకు పేరు శ్రీకృష్ణ రాయబారం అంటు. ఏకాలు గట్టిపాళ్ళు పరదా ముందుకొచ్చి పాటలు పాడుకుంట ఎగురుకుంట అటూ ఇటూ తిరుగుతున్నా. కిష్టుడు వొచ్చింది, దోరపుల సగ్గల నిలబడి వద్దాలు నడియిండు. దురోధనుడు కండ్లు పెట్టె గమ్మనయి పంబి యయ్యనన్నదు. "కిష్టుడు నువ్వేయ్యా నేను గూడ నువ్వే" అన్నదు. తండ్రి కొట్టినప్పట్టంది లక్ష్మి ఇంట్లకెల్లి బైట గిడ్డ గమ్మత్తగ నాటకం నడుస్తున్నది. గట్టనే అడ్డుకుంటుగాని వాకిట్ల నీళ్ళు అయ్యి లేదు.

రాజన్న లక్ష్మిని హమెషా తన దాన్ని సేసోనాలనుకున్నదు. కాని ఎట్ట? లక్ష్మి వేరే కులం పిల్ల. మీదికెల్లి ఇంటి పక్క పిల్ల. ఎన్నో వొడ్డులు ఆలోచన చేసింది. ఏం చెయ్యలోన్ తోస్తలేదు. ఆఖర్ని గుండె గట్టిగ జేసొని ఉండబట్టలేక తండ్రికి జెప్పింది. తండ్రి గామాటిని అగ్గిమీద గుగ్గిలం అయ్యింది.

నడుస్తున్నది. గంతల్నే 'కడ కడ కడలే' మని యాడనే పిడుగుబెట్టింది. జనమంత ఒక్కసారి మొగులుకేసి సూసిన్. సిన్నపుట్టంది మెల్ల ఎల్లల ఏం కనిపియ్యలే. గాలి దుమారం లేసింది. గా గాలికి రెట్టు అరిపొయ్యెన్. వాన చిన్నులు మొదలైనాయి. సూస్తుండగనే జోరంపెట్టంది వాన. జనమంత అయ్యకుంటుంటే సీక్కు తలోదిక్కు ఉర్చిలు. వాండ్లనుకున్న గుడిసెలు, బండ్లు యాడన్నయ్యా సీక్కు తెలుస్తోన్నది. వాన జోరంపెట్టంది సూస్తుండగనే కుండలోని గుమ్మరిచ్చినట్ల కుర్చుబట్టింది. జనాల దుప్పట్లు, గొంగళ్ళు గాలికి యాడ బోయినయ్యా తెలుస్తోన్నది. జనమంత ఆట్టుమీద చేరిలు. బరువు ఆవలేక అల్లి కూలిపోయ్యింది. చాందినీ, ఖన్నాతులు ఎగిరిపోయ్యయ్యయ. వేమంగుండంత యాడ జగ దొర్లితా మొనకెట్టిను. మనోళ్ళ గోసగాదు. పోరలోక దిక్కు పెద్దలోక దిక్కు ఆడోళ్ళ మొగళ్ళు పక్కింకొక్కడు సీక్కు కల్లుకుంటుయ్యు. వాళ్ళోళ్ళ కోసం గట్టిగ పేరుబెట్టి క్యాతరయ్యసాగెను. దుర్లము తల్లికి కోపమెచ్చిందేమో, తల్లి దండం తప్పాలు చమిండు మన్నులం మొక్క సాగెను. వాన అప్పుమని మొక్కులు మొక్కి ముడుపులు గట్ట సాగెను.

గా జాతర నాదామని రాజయ్య దోస్తుగొండతోని కల్లిపొయ్యింది. గా వానగాలి దుమారంల రాజన్న కూడా యాడ నన్న నిలబడ్డమన్నాని ఉర్చుబట్టింది. మబ్బులుందబెట్టి అంతట సీకటే పున్నది. వాన ఆగుతలేదు. ఆ జాగు చిట్టి పొడవే ఎక్కువ ఉన్నాయి. పెద్ద పెద్ద సాకుల శాన లేవు. భూమ్మిదంతా నీళ్ళే నీళ్ళు. రాజన్న తాను దేరా ఏసుకున్న పేట్లు అసపాలు పట్టుకుంటు ఎత్తుసాగింది. గట్ట పోతనే వుండు. అసపాలు ఎత్తుసాగింది. 'ఎవడు నున్నాడె, నున్నాడె' అని ఒకళ్ళ నోకళ్ళు అసపాలు చేసుకుంట వాళ్ళోళ్ళు ఎప్పుడయిన కన్నీచ్చిన్! అని అడగబట్టింది.

గట్ట పోతున్న రాజయ్యకు ముంగల ఓ అకారం నిద లెక్క కన్నీచ్చింది. కింద కూసొని మూల్గుతున్నది. రాజయ్యకు బయమేసింది. ముందుగాల దుర్లముమేమో అనుకున్నది. గట్టనే నిలబడ్డమన్నాని ఉర్చుబట్టింది. 'అమ్మ! అమ్మ' అంటునే వుంది. రాజన్న చైర్చిం జేసుకొని దగ్గరికొన్నాం 'ఎవడు నున్నా' అని అన్నదు. 'అమ్మ అన్నది కాని మాట్లాడలే.

రాజన్న 'ఎవల? వల్లుతలేరెందుకు? ఏమైంది సీక్కు' అని గట్టిగనే అడిగింది. గా మూల్గుతున్న మన్న రాజన్న గొంతు అసపాలు

జాతర ఊరికి అర్ధ కోసు దూరంలనే జడ్డుతది. గుడ్డదెప్పాడే సిన్నగున్నప్పుడు రాజయ్య జాతర్లు పొయ్యింది. అటెన్సల పొడురారాదాన పట్టంకు నడవ బోయ్యింది. మల్ల ఎన్నో విండ్లయ్యింది గాయన జాతరబోక. మట్టి గీయేది గామోకా పచ్చింది. పొద్దుమూకంగా మెగులంతా మోడుగపప్పు లెక్క ఎర్రబడింది. జనమంత తామెనుకున్న గుడ్డలు, దెరాల తాన్ని జేరిలు. కొంతమంది ఎడ్లబండ్ల కిందనే లికానా జేసుకున్నది. సీకటి బడ్డున్నది యాడజూసిన పొయ్యి మంటలకే కన్నీంచబట్టింది. దూరంకెల్లి పొయ్యిలోళ్ళకు గా పొయ్యిల మంటలు రాజన్న దుర్లముబట్టి కన్నీస్తున్నాయి. కొన్ని జాగ్రత్త బండిళ్ళు, పెర్రోమ్యాట్ల రైళ్ళు గన్నంపెట్టె జనం బిరాన బోజనాలు సేసొని అట్టకాడ్చి సాగెను. అట్ట అంటే నాలుకాలు ఏసే స్టేజీ. ఎందుకంటే నాడ రాత్రికి జాగోతలాడరు. మోమసేపెట మూడం కచ్చిందని వగలే దప్ప కొట్టిచ్చి చాటిచ్చిను. అట్టమీద పెర్రోమ్యాట్ల రైళ్ళ గోలు జీగట్టుమని మెరుస్తున్నాయి. జనం ఒక్కొక్కడే అట్ట ముందర వొచ్చి కూసుకున్నది. అంతల్నే ఊరి పెద్దమన్నులు అట్టమీదికెక్కి మాట్లాడెను. అందరిలో లొల్లినయ్యజుంద కూసొని సూస్తుండి బాగోతం శాన బాగున్నది చెప్పి దిగిపోయ్యు. బాగోతం మొదలయ్యింది. "మాంగతం జగదీశా జయ మాంగతం పరమేశా" అని పాస్తన జేసెను.

‘మనం ఊరిచ్చి లేవొచ్చిన సుద్ది ఊరంత తెల్చిపొయ్యుంటది. మల్ల మనం ఇజ్జత్ లేకుంట తిగి ఏం మొగం పెట్టొని మసూర్ని పోతం?’

బట్టి 'బావా! నువ్వు' అన్నది. 'లక్ష్మి నువ్వేనా! ఏమైంది సీక్కు మూల్గుకుంట కూసున్నవేందో' అన్నదు దగ్గరిపొయ్యి. 'మనం బంధిడిపొల్ల లేదమని ఉర్చిపొయ్యంటే బురదల కాలు తాచి పట్ల బావా! కాలు బెసికింది. నడువొస్తలేదు. అమ్మ నాయ్న నా కోసం యాడ ఎత్తుకున్నా దివెనా బావా! అంటే, "బయపట్టా. నేనేనుకున్న దేరా గదే, గాడ్చిపోరంపా. గీ వాన జోరంపెట్టింది గాని ఆగేటట్లు లేదు. గుడ్డి మెగులంపెట్టింది. రెవ్వు' అని అమెను లేచి అమె ఎదమ చేతిని భుజం మీదేసుకొని తన కుడిచేతిని గామె నడుం మీద ఏసి లేచి మెల్లంగ దేరా కాడ్చి నడ్చిచ్చుకుంట తీసొనోబట్టింది. సిన్నపుట్టంది కల్లి అడుకున్నదు. పెద్దగయ్యను చదుస్తొచ్చింది. గా వాన వాళ్ళిద్దరి ఒక్కటి జేసింది. ఒకకొక్కరు వాటేసుకొని నడ్చుకుంట ఇద్దరా మన్నుల దేవునికి దండం పెట్టుకున్నది. తాము గిట్టనే జీవితాంతం కలిసి ఉండాలి అనుకున్నది. గిసువంటి మోకా ఎప్పుడోసాదా అని రోజూ ఎదురు జూసుకుంట చూపుల కలిపేటోళ్ళు. గీయూ గది నిజమైంది దుర్లము తల్లి ఆశీర్వాదం దొర్లింది. ఇద్దరు ఒక్కటయ్యు. గా గాలి దుమారం పిళ్ళను ఒక్కటి జేసింది. దుర్లము తల్లికి మన్నులనే మొక్కుకున్నదు. వాన ఎల్లింది. ఎల్లి గొచ్చింది. ఒక్కొక్కల్లు అందరు వాండ్ల లికానాలకు చేరిలు. సామాన్య నడ్చుకున్నది. లక్ష్మి బావ చెయ్యి వొడిలి వాళ్ళమన్న ఉన్న కాడ్చి పొయ్యింది. గంతల్నే తెల్లార బట్టింది. జనం అంత తట్టిన బట్టలోనే ఊరి మొకం బట్టింది. రాజన్న లక్ష్మి ఎవరెండ్లకు వాండ్లు పొయ్యును. ఇద్దరికీ రాత్రి జరిగిన సంగతి మన్నుల మెస్సగాంది.

రాజన్న లక్ష్మిని హమెషా తన దాన్ని సేసొనాలనుకున్నది. కాని ఎట్ట? లక్ష్మి వేరే కులం పిల్ల. మీదికెల్లి ఇంటి పక్క పిల్ల. ఎన్నో వొడ్డులు ఆలోచన చేసింది. ఏం చెయ్యలోన్ తోస్తలేదు. ఆఖర్ని గుండె గట్టిగ జేసొని ఉండబట్టలేక తండ్రికి జెప్పింది. తండ్రి గామాటిని అగ్గిమీద గుగ్గిలం అయ్యింది. మిచ్చిల్లి నేటి బాట్లినప్పర అని నాల్గు తిట్టించి. గాసని గీ జేసినా అంటే నా యింట్ల ఉండనే యిలేదన్నదు. లక్ష్మి తండ్రిని పిల్లి మొకంమీదనే తిట్టింది. లక్ష్మి నున్న అడుపుల బెటోడున్నదు. లేకపోతే బాగుండదన్నదు. మొకం న్నారంకొన్న యింటికొచ్చి బిడ్డను పిల్లి చెంపమీద

-లక్ష్మణరావు పతంగి సెల్:92900 79047

ఉడ్చి గొట్టింది. ఎందుకు కాట్టిందో లక్ష్మికి తెల్లలేదు. గాదెట్టుకు చెంప కందిపొయ్యింది. కండ్లు బైర్లు గమ్మనయి. ఇంట్లకెల్లి బైట కాల్చిడిపా అంటే చిన్న నా బిడ్డనే కావన్నదు. తండ్రి కొట్టినప్పట్టంది లక్ష్మి ఇంట్లకెల్లి బైట కాల్చిల్లేదు. ఏకులు వడుకుంటుగాని సరి అడ్డుకుంటుగాని వాకిట్ల నీళ్ళు అయ్యి లేదు.

రాజన్న రోజు పొద్దుల పొద్దుమీకి వాళ్ళ మిడ్ల మీదికొచ్చి లక్ష్మి వాళ్ళ వాకిట్ల సూడబట్టింది. గాని లక్ష్మి శావోద్ధులంటే వాకిట్లకు గూడ వచ్చుడు మానేసింది. ఓ దినం అనుకోకుండానే రాజన్నకు లక్ష్మి కన్నీంచింది. పానం లేవొచ్చినట్టుయ్యింది రాజన్నకు. దుబుక్కున వాళ్ళింటి గోడ దురికి వొచ్చి లక్ష్మి గూడ చేతల పట్టొని 'లక్ష్మి నేనే పెళ్ళంబునా' చెప్పిందే నిన్నే చేసుంటు. లేకపోతే గిడ్డనే వుంటుంటే లక్ష్మి అంతకొల్లన సేసొన్నా. గా మాటల నమ్మ. కావడకు అన్నదు. 'రోజూ మనం సిన్నపుట్టంది కల్లి అడుకున్నం, పాడుకున్నం. గాని ఇప్పుడు సిన్న పిల్లలం గాదు. జైసొచ్చింది. మనం కల్లి తిల్లినా, ముచ్చట్లాడనా దునియూ ఊరుకూ. మొన్న మీ అయ్య మా నాయ్నని పిల్లి మొకం మీద తిట్టింది. మా నాయ్న నా చెంప వలగొట్టిందం బావా! ఏం చెయ్యాలా' ననుభుయంత లేదు. గుండెకి గాదినంపండి నీ కండ్లబడకుండా తిర్చుతున్నా! నువ్వు ఎంత బాధపడ్తున్నావో యాదికొచ్చి రాత్రింతా ఎదుకుంటనే నిద్రపోయి. మనం గిట్ట కల్లుకుంటే ఎవరి కండ్లట పడేనా మన ఇజ్జత్ తీసుకు బావా! ఏం చెయ్యమంటువో బరాన నువ్వే చెప్పా' అన్నది. గంతల్నే తల్లి పున్నయింతే సరైన లోన్లు ఉర్చింది. రాజయ్య తన మిడ్ల మీది పొయ్యింది. గాదినం నంది లక్ష్మి శావోద్ధులకొకట్టబెట్టి. రాజన్న దినాం ఎదురు సూసుంటుగాని మట్టి వాళ్ళు కల్లుకున్నది దుర్లము జాతర నాడు రాతిరి గా గాలి దుమారంలనే.

గా దుర్లము జాతర రాత్రి అకాశానికి సిల్లి పడ్డది, వానపడింది. హంగామా చేసింది. అంతా బెదిరి పొయ్యింది. ఎలిసినంత ఎవరి జాగ యాడున్నదో గాడ్చి రెండుకుంట పొయ్యు. రాజన్న లక్ష్మిని తీసొని తన లికాన కాడ్చి చేరింది. గాయ్న తాన బ్యాట్ల గిడ్డనే. దాని ఎల్లలనే లక్ష్మికి తన పెల్ల చింటి కట్టకట్టింది. పల్ల మంటల ఎయ్యబట్టింది. నున్నకున లక్ష్మికి మేల్కొచ్చింది. రాజన్న కండ్లల్ల కండ్లు బెట్టి సూసింది. సూపులు ఒక్కరి ఒక్కరు పల్లరిట్టే మూల్గుతున్న మన్న రాజన్న గొంతు అసపాలు మాట్లాడుకున్నాయి. "లక్ష్మి గీవొర్లి ఇచ్చిపెట్టి

నోనొచ్చేవున్నదు. గిప్పుడు ఎట్టున్నదో తెల్లదు" అన్నదు. "నువ్వు ఎప్పుడు పోతున్నవు మల్లేమ? నీ ఎంబెన్న. ఇద్దరం కల్లిపోదం. వాళ్ళ సూడక రెండ్రోజుల్లో యాడున్నదో యెట్టున్నదో అని రంది బట్టివున్నం" అన్నదు పటేలు. 'మంచిది పటేల పొయ్యే ముందు చెప్తే. రేపుగాని ఎల్లలండ్ గాని పోతమల్ల. తయ్యార్చుంద' అన్నులం వాళ్ళింట్లకి పొయ్యిండు మల్లేమ.

లక్ష్మికి కాన్పు అయ్యనంత, కొన్ని రోజులు పానం బాగనే వుండే. రెండు మూడు నెల్లయినంతనే పానం కరాబైంది. రాజన్న ఎల్లలండ్ గాని పోతమల్ల. తయ్యార్చుంద' అన్నులం వాళ్ళింట్లకి పొయ్యిండు మల్లేమ.

రాజన్న పరేషానయ్యింది. గీనన్న పన్నె సరిగ్ పోతలేదు. పైసల్లు శాన తంగున్నది. గప్పదెప్పాడే దాపెట్టిన కొన్ని రూపాయిలు స్తుయి. చంద్రయ్యని పిల్లి రిక్తా మూడ్చి దవాఖానకు తీసొనోయ్యును. రోగి హోతం నూసిన దాక్రరమ్మ దవాఖానల వరకు సేస్తుంది. రాజన్నకు భరోసా ఇచ్చుకుంది. 'పరేషానాకు. గామె పెయిల నెత్తుర తక్కువున్నది. గుండెనే మాళ్ళ మన ఇంట్లనే సుకంగ ఉ బీమాపాయితున్నది' అన్నది. 'డాక్టరమ్మ, నా లెచ్చిమిని నువ్వే బచాయం చాలె. ఏం సెయ్యలోన్ నన్నా' అన్నదు. 'ఏం లేదు గామెకు రక్తం ఎక్కియ్యాలే' అన్నది. 'డాక్టరమ్మ, యాడ దొర్లకది' అన్నదు. 'నీ రక్తం సరిపోతే ఎక్కిస్తం. లేకపోతే బయట నుంచి కొన్నారావాలే' అన్నది. 'అయితేమానె. గాని ముందుగా నా రక్తం సూడమ్మ' అన్నదు.

రాజన్న పరేషానయ్యింది. గీనన్న పన్నె సరిగ్ పోతలేదు. పైసల్లు శాన తంగున్నది. గప్పదెప్పాడే దాపెట్టిన కొన్ని రూపాయిలు స్తుయి. చంద్రయ్యని పిల్లి రిక్తా మూడ్చి దవాఖానకు తీసొనోయ్యును. రోగి హోతం నూసిన దాక్రరమ్మ దవాఖానల వరకు సేస్తుంది. రాజన్నకు భరోసా ఇచ్చుకుంది. 'పరేషానాకు. గామె పెయిల నెత్తుర తక్కువున్నది. గుండెనే మాళ్ళ మన ఇంట్లనే సుకంగ ఉ బీమాప

